

Oslo den 4 april 1942.

Arg. 1942
O.v. 1940/42
Jfr. 1940/42
1944/42

Oprinnelig hadde vi ikke tenkt å komme ut påskesaften, men da vi hadde så mye stoff som enkelt kunne ligge over til neste uke, kommer vi også allikevel. Krigskronikken faller bort denne uke men kommer som vanlig i neste nr.

Misshandlinger i fengslene.

For en tid siden blev flere aviser i Sverige beslaglagt. Som grunn ble oppgitt at avisene hadde artikler om forhold i et okupert land hvis riktighet man under de nærværende forhold ikke hadde anledning til å kontrollere. Beslaglegelsen valte en storm av forbitrelse i vårt naboland og ga også foranledning til en interpellasjon i riksдagen. Artikkelen innholdt autentiske og edfestede beretninger om misshandling av norske patrioter i tyske fengsler i Norge.

Det gir et klart bilde av den situasjonen som idag behersker den tyske såkaltde kulturnasjonen og som en leter forrederklikket her hjemmet etter beste evne forsøker å efftere.

Men virkelig vyster er at de kan bli verdensherrere gjennom en slik brutilitet og sadisme? Vi sier nei og etter nei, o minner tyskerne om deres eget ordspрѣk: "Gottes Mühlen mahlen langs an, aber sicher". Straffen kom er ganske sikert over den. Ikke mindre hårdt vil straffen også treff håndlende, quisende. De har ingen formildende omstendig heter å påberoge seg.

Vi finner ingen grunn til videre å kommentere disse edfestede beretninger fra de patriotiske fanger. De taler sitt tydelige språk for seg. Vi skal så gjengi hva de svenske aviser skrev:

"I norske fengsler og koncentrationsleger. Om hvad som forsøggas i de norske fengselen och koncentrationsleger, särskilt Victoria Terrasse, Møllergatan 19 och Grini, föreligger nu en rad uppgifter från personer som suttit i fängelse och som blivit irigivna eller rynt. Dessa uppgifter ha inhäntts under absolut betryggande former och äro so noga kontrollerade att de kunne sägas vara likt tillförlitliga som vittnemål, avgivna under rättsliga former. Av hänsyn till den som äro kvar i Norge kuna var kan man eller placera minnas. Icke heller kunnas sådanne fall av misshen dol återgivas, i vilka man lett kan identifiera visse bestämda personer. Vad som här framträges gäller den misshandling och tortyr i stort, som Gestapo utöver gentemot norska patrioter. Nu mycket svårare det ljer in de, som har publiceras, ha under den senaste tiden blivit till fulla klarlagda och bestyrkta, men kunnas av nyss anfördas skäl ické offentlig göras. Vi återgiva här nedan vad några av vittnena berätta:

FÖRSTA VITTNET: "Inngåsslet träffade jag en man vid namn ... Han berättade: "Jag blev förd till förhör på Victoria Terrasse. I det rum, dit jag fördes, sutto tre gestapoofficerare. Då jag hade satt mig på den stol utan ryggstöd som anvisat mig, tillfrågades jag om olika saker men svara de nekande. Den ene gestapoofficeraren drog fram ett tillhygge av järn, överdraget med gummi och ned det viftade han framför sig. Då jag fortsatte svara att svara nekande, fick jag kraftiga slag i ansiktet av honom ned knyttröven och därefter slag av tillhygget tills jag föll över jorden. Nordan jag låg på golvet, satte han sig ~~och~~ gränsle över mig. Han böjde nitt en ben bakit och vred den ene tåen efter den andra. Samtidigt vredo de två andre, som också varo närvarande, min arm och sparkade mig på kroppen och slogo eller sparkade mig i ansiktet."

Vittnet skildrar den misshandlade efter förhöret sålunda: Han låg tilsengs. Hans ena hand var uppriven och han blodde svart. Hans ena fot var uppsvullen och såg ut som en köttklump. Han hade fått många rev-

ben brutna och varo blå, gul och röd över hela kroppen, även huvudet. Han bad om att bli förd till läkare men fick bara hånskratt och skälvord till sygr från gestaponmannen.

En fånge vid namn .... satt på Møllergaten 19. Vittnet berättar: "En natt blev han förd till förhör på Victoria Terrasse. Då han kom dit blev han brutalt knuffad in i ett rum, där sex gestaponmän varo. Endast en fråga ställdes honom. Då han svarade på denna, förklarade de att han lög. De drogo då fram två tillhyggen, ett stort och et nogot mindre, och beföllde honom att sitta på en stol utan ryggstö. Då han hadde satt sig på denna, berjade två av männen att slå honom ned sitt tillhygge, nedan en tredje sparkad honom på läret och slog honom ned knytthäven. De tre andra männen stedo och hetsade upp den. En av männen vred hans öron, hans näsa och dunkade hans huvud i golvet. Männan berjade på nytt slå honom ned tillhyggen medan han låg och de sparkade honom på kroppen. Han svimde för tredje gången. Då han änyo kon till nedvetsande, låg han på rygg. En av gestaponmännen hoppade nu på hans mage, medan en annen tog av honom torna och slog honom under fetterna. De fjärde av männen skrek hela tiden: 'Tala om sanningen din fördöende engelskvenliga drulle' (De flesta av gestaponmännen talade god norsk). Då de var färdiga med detta, stucka de järnträder inn i ugnen och glödgade den för att sticka dem under hans naglar. Han hade emellertid åter förlorat hedvetandet. En medfångas tvingades sitt övervara tortyrer."

Vittnet ontalar, att .... sedermera fördes tillbaka till fängelset. Han fortsätter: "Vid 6 tiden om morgonen gick jag in i ... (hans) cell. Han var blå, gul eller röd över hela kroppen. Hans ansikte var icke att känna igen. Det var isvallet och hade sär och näcken. Han jaurade sig, hade uppkastningar och krampomfält, ... fick icke läkarebeträffning, utan fick stanna i sin cell ända tills han kon sig någorlunda efter en fjorton dagars tid. Han fick heller ingen medicin."

Vid flera tillfällen såg jag at fängelset drogos ut av cellerna, blevo slagna i ansiktet och knuffade in igen. Jag kunde icke upptäcka, att det låg nogen beständig avsikt i dessa handlingar utan endast att de var utslag av sadism."

ANDRE VITNET: "En dag sedan jag blivit frigiven, träffade jag en man, som berättade om två fall av misshandel. .... hadde varit underkästad ett längre förhör på Victoria Terrasse och hade då blivit slagen både i ansiktet och på kroppen. Därefter hade man kastat honom på golvet. En polismann satte sig på honom. Två andra togo och vredo var och en av hans tår nästan av eller tills de nästan bräcktes och därefter gjorde de likadant med fotlederna. Se en togo de finger efter finger och tillblut handlederna. ... iste efteråt hjälpa ... att äta och ännu fler veckor senare kunde han icke hålla i ett tyftfat eller gå stadigt. Det andraförhöret fällde en vrig man vid namn ... Han hadde slagits omkull och sparkats i underlivet under förhör på Victoria Terrasse. Han hade antageligen fått et revben brutet men fick icke söka läkare. ..., son satt i fängelset, trodde också, efter att ha sett honom, att ... fått indre skader. Han verkade efteråt ohyggligt nyckot äldre och hade svårt för att räte på sig".

TREDJE VITNET: "En natt fick jag av vakten ordet att stiga upp och klä på mig och gå till vaktrummet. När jag kom ned, låg en man på en soffa utanför i gången. Han var nedvotslös, iskall og gjennenvåt. Jag trodde först att det var en berusad person, men då jag såg närmare på honom, upptäckte jag sammanhängen. Jag kände igen honom och såg att det var ... son hade suttit i fängelset en längre tid. Tillståndet vid vakten var jag upp honom i hans cell, där han lades på sängen ned kläderna på. Tidigt nästa morgon gick jag in till honom. Han hadde då återfått nedv-

tindet, men var fullständigt hjälplös. Han var son förlamad över hela kroppen, kunde icke sätta och icke röra ett finger utan näste ha hjälp till allt möjligt. Han visade mig att han var blå över hela kroppen. Jag lyckades få ett slags tillstånd att gå in till ... och hjälpa honom. Han berättade att han en natt vid 12 tiden blev hämtad och förd till Victoria Terrasse. I det rum vari han infördes, sätto flera gestapomän. Han höttogs ned slig och uppfordrades att sätta sanningen. Sveret blev icke tillfredsställande och gestapomannen började då slå honom ned med slibetonger, överdragna ned gummi. "Flera slogo på en gong", berättade flingen, "och jag föll ned av stolen. Jag befäldes då att rätta mig upp igen, men då jag skulle krypa upp på stolen, sloggede mig över händerna och armarna för att hindra mig att komma upp igen. Jag svinnade, men blev återställd till nedvetande ~~genom~~ genom att de tönde en vattenkaraff över mig. Så fortsatte de att slå mig. Jag förlorade nedvetandet igen. Då jag vaknade hade en annan fång färts in i rummet för att övervara tortyrmen. Jag låg då på ryggen, medan en av männen slog mit huvud i golvet. Hela tiden ropade jag: "Säg sanningen - ditt engelskvärliga svin". Jag svinnade igen och undslök därigenom den ytterligare tortyr, som man gjorde förberedelser för ... fullständigt hjälplös i cellen den första veckan efter Törheröt. Han berättade, att den ena av Gestapomännen hade ett djävuliskt uttryck i censiktet och dräglade om munnen och gav intyck av att han kände en särskild tillfredsställelse och glädje i att uppträde på detta sätt."

FJ:RDE VITTNET: "Jag såg ... då han kom in från Victoria Terrasse. Han var illa tilltygad i ansiktet. Den ensa kinden var fullständigt uppsvullen och jag tror att kälkenet var bräkt. Hans läppar var också svullna spruckna och blå och det enda ögat var blått. Han blödade i munnen. Han berättade sig, att han blivit slagit under förhoret tills han segnat ned och där efter blivit sparkad. Han hade blött mycket och själv näste han torke upp blodet."

FEMTE VITTNET: "Just innan jag reste från Oslo i ... månad fick jag från två helt skilda källor en skildring av behandlingen av ... i fängelset i Møllergaten 19 och under förhören ned honom. Bågge skildringarna bro överens stenmende. Jag vägrar icke för närvarende upprega namnen på de personer som har givit mig denna framställning, men de bro fullständigt pålitliga så jag kan garantera riktigheten.

... kropp var så missshandlad av slag, att det var bara smärtäffen på kroppen som hade frisk hud. På min fråga till den ensa om han såg honom ligga i sängen, som var placerad mitt på golvet. Han var inslag i bandage och gips, så jag så bara hans nästtipp. Jag tände till ... genom gluggen och frågade om det var nog som jag kunde göra för honom. Jag sade: Detta nästa ha varit svårt, eller nogot liknande? ... svarade: "Ja, det var nog så svårt under de första två timmerna, men de sista tre fyra timmerna var jag lyckligtvis för det nästa nedvetskös så jag merkte icke något vidare" Jag frågade om han hade uppåt något, men därtill svarade ...: Nei, i alla händelser icke så länge jag var vid savetande."

... berättade att de hade vrävit det ena benet alldeles runt och att de hade piskat och slagit honom över hela kroppen. Sävit jag minns såde han också att de hade slagit honom under foterna. På min fråga om hurudans utsikterna varo, sade han: "Jag känner aläri att överleva detta, antingen blir jag skjuten eller också hoppas jag på chansen att de mellan händerna på dem" Min personliga mening är den at tyskorna under inga omständigheter

låter ... slippa ut levande, emedan han blivit så misshanlad att detta icke får bli känt".

Samma vittnet ontaler, att då ... fördes ned till badet varo hans kläder i tråset och näste rives av honom sant att tråsorna delvis sitt fast i köttet. ... svinnande flera gånger inn i han kom upp i badet.

Sjunde vittnet: "En natt ved 3 tiden fick ... och jag order att hjälpa till att bära upp en fånge. Då vi kommo låg en person på golvet och vi trodde att det var en full kari, ty det luktade otäckt av honom. Då vi fingo hör vilken cell han skulde till och vi hadde vänt på honom, fick jag se att det var ..., Han var sönderslagen och var blödig i ansiktet och på händerna sant nedvetslös. så vi näste bära honom. Vi klädde av honom, och det visade sig att kläderna varo bare tråsor efter den behandling han blivit förenål för. Under behandlingen hade avföringen gått i kläderna och det var därifrån som lukten kom. Han hade blåmärken över hele kroppen. Vi tvättade och skötte honom. Ett par dagar senare talade jag ned honom. Han berättade då att han hade varit i forhör i nio timmar hos gestaponären, ... blev liggande i 3 veckor och näste derunder matas och hjälpas ned allt. Han ville icke berätta något vidare om behandlingen emedan han var rädd för att det skulle komma til hans familjes kännedom. Då jag rynde från fängelset var ... fortfarande lan på högra sedan av kroppen. Han har blivit sned i nacken och är så svullen att det är svårt att känna igen honom."

Samma vittnet om ett annat av förut nämnda fall:

"Förhöret varade i sex timmar. Detta berättade han för mig ett par veckor efteråt, då jag hade honom i bedot. Under förhöret hadde de slagit honom ned et tillhygge så att kindbenet bräcktes. Därefter hadde de slagit honom ned käppar över hele kroppen. Till sist hadde de vrädit ena knäet ut ur led och derofter fotleden på samma ben. Jag så att det blödde från saret i ansiktet och han hade blå märken över hele kroppen. Knäet och fotleden på det ena benet varo så uppsvulna, att benet såg ut som en stock. Det fanns också blodutgjutningar på hele benet. På grunn av ~~misshandeln~~ hade han flera gånger förlorat nedvetandet, men för varje gång hade de återkallat honom. .... berättar även att han tvingats övervara förhöret med ..., Denna hade blivit slagen och sparkad. Han trodde att polismannen varo nyktra, när de verkställde förhören. ... näste stödjas de första två månaderna efteråt. Han fick icke läkarehjälp förrän efter sex veckor."

ÅTTONDE VITTNEN: "I ... 1941 blev ... insatt i fängelset. En av dagarna i ... var han i forhör hos det tyska Gestapo. Jag talade ned honom följande morgon i hans cell. ... hade svårt för att tala. Jag näste mata och tvätta honom. Polismannen hade brutit hans fingrar och dragit ut naglarna på två av dem. Sedan hade de slagit honom ned käppar som varo onlindrade ned tyg, så att han fallit omkull. De hade då lagt honom på rygg och hoppat på hans nage så att blod kon både från munnen och ändetarmen. Han talade om att han hadebett sina bödler om att skjuta honom. Jag såg at ... blödda både från munnen och ändetarmen och att flera fingrar varo brutna och lågo bekåt sant att hans begge händer varo svårt svullna. Jag såg också att två naglar varo borta. ... blev liggande utan tillsyn av läkare ändå tills jag reste.

En man vid namn .. var i forhör och fördes från detta direkt till nörkellen. Han hade fallit fullständigt sömn och bad vaktsoldaten, som var ned att få bekänna. Då de kommo tillbaka ned honom på oftermiddagen sprang han mot et fönster i ansa våningen, uppenbarligen för att kasta sig ut. Det var tydligt att han förförat förstandet. Vaktmanskapset grep honom och fördé honom in i cellen och gav honom en massig stryk. Jag hörde att han skrek alldeles förfärligt. Därefter var det en daglig företeelse att vaktmanskapset gick in til honom och misshandlade honom. Till slut stod han bara och sa: "Kommer icke far snart?" Han förstod tydligent icke längre vad son försiggick."

NIONDE VITTNET: "Jag kallades till förhör i förhörsellen en kväll vid 7.
8 tiden. Närvarande i celien varo gestrapomännen X och Y. Jag anvisades en
stol utan ryggsyd. De frågade mig om olika saker, som jag svarade nekande på. Y, drog då fram ett tillhysse. Det var av järn, överdraget med
gummi, och med det viftade han framför mig för att gjöra mig nervös. Da ja
fortfarande svarde nekande, fikk jag ett kraftigt slag i ansiktet av Y:s
knyttnäve. X strammade ått min slips så hårt att jag förlorade andetrukk-
ten och svinnede. De slogo då en kopp vatten över mig, och medan jag låg
på golvet, sparkade de mig och slog mig med tillhysget över hela kroppen.
Efter att ha undergått denne behandlingen i två timmars tid blev jag förd
tilbake till min cell".

TIODE VITTNET: Vittnet som är en man mellan 20 och 30 år, berättar vad
hon själv upplevde:

"Jag blev förd till Victoria Terrass och in på ett rum där tre
tyska polismän och en norska polisman från den nya stadsplatsen varo till-
städés. Jag nekade till det, och jag blev anklagad för. Förhöret pågick
i åtta timmar. Helt tiden väste jag ut i sivakt mot väggen. Framföre mit-
ten blev jag vakt och förd till mörköld. Man väste jag sitt i mörköld
timme. Med en halv eld i timmern mellanrum kommo två tyskar in i cel-
timmer. Gen och satte ett starkt ljus i insikten på mig några minuter var gång.
Ljuset stack som näler i mina ögon, och var gong fråne de där mig om jag
ville erkänna.

Från mörkölden blev jag påny föra till fönster som var de till
främja förmidlegend. Då jag nekade att använda tolk fick jag ett slag i
insikten av den norske polismannen. Via slutet av förhöret fick jag en
lapp, på vilken det stod att jag friades på grunde av brist på bevis, men
just då jag skulle gå hem de man mig och förklarade att jag skulle sätta
mig ner och skriva namnet på en "medskyldig". Jag nekade och blev sittan
då kvar. Främja eftermiddagen blev jag instift i ett skap; där det natt
och jämt var så stor plats att jag matte sta. Efter en stund blev det
varmare och varmare i skäpet, och till slutt förlorade jag medvetandet.
Då jag vaknade bars jag ut i engen av två tyskar. Vi 4 tiden följande
natt fördes jag till ett annat rum och förhördes där till kl. 8 på morgo-
nen. Jag erkände ingenting. Sedan jag fått litet mat förfals jag till nu-
nen. Jag erkände ingenting. De ett annat rum där två tyska och två norske polismän varo närvarande. De
hotade mig med de förfäligaste saker som jag icke erkände. Då jag fort-
farande nekade befällte de mig att klä av mig, men då jag vägrade tillköl-
laces två tyska soldater, som drogo av mig kläderna. Jag stod huvudet
och blev slaget på ryggen med en betong och sparkad på både benen. En
tysk soldat höll mig. Jag blev berölla att marschera fram och tillbaka
och framhäga en ursäkt på norske och på tyska för att jag hade förbrutt
mig. Männens påstod att jag inte erkänt meden jag var sanslös i värme-
skäpet.

Efter detta förhör som icke resulterade i någon bekännelse, sat
jag en vecka i fängslet. Så blev jag tagen i nytt förhör på Victoria
Terrasse, och då jag fortfarande nekade finna två vaktssoldater befäldning
att slå mig. Den ene slog mig med knutnäven på den ena sidan av huvudet
så att fyra framänder lossnade i överläkaren, under det att den andre höll
mig fast. Därefter slogs en norsk polisman mig på den andra sidan av mun-
nen, varvid ytterligare en tand blev utslagen. Därefter fortsatte han att
slå mig på andra ställen. Jag förlorade medvetandet och vaknade först
då två polismän bero mig uppför trappan till fängsellet".

Vittnet här sedan hur lyckas fly från Norge fritt likarbehandling
för skedorna i munnen.

ELFTDE VITTNET: "Nagot som vaktssoldaterna roade sig med var att garpa in
spektion i cellerna. Med ett eller annat pähitt som anledning hände det
ofta att de gav order om straffgymnastik, som bestod av knäböjningar tills
fängen föll omkull. Soldaten gick då strålende sin väg, eller också till-
kände han sina kamrater för att ros sig tillsammans med dem över den
ärme stackren. Dylit straffgymnastik bedrevs också ofte ~~xxx~~ på mät i
gården. Det hände även mig en gång. Det var en vaktssoldat, som anmärkte

på ett jag icke hälsade på honom reglementsenligt. Jag maste först marschera fram och tillbaka framför honom och hälsa, och där efter maste jag ge knäbojningar cirka tjuo gånger. Vakten drovo det som sport att icke låta dena fängarne få kännedom om att de skulle hälsa för att på sin sätt få anledning att påbjude straffgymnastik. De hölle efter de nya fängarne og de som sutto i sina celler. Om vakten kunde överraska en fänga, som hade lagt sig eller icke satt rätt upp och ned på bänken rusade han in i cellen och vräkte ur sig och var sedan stralande beläten. Jag kommer särskilt ihåg ett tillfälle med en gammal jude vid namn.... En morgen stegade fyra av vakterna in i hans cell och drogo honom upp ur sängen. Därefter hällde de fyra, fem hinkar vatten över honom in i cellen. Sedan satte de juden på bänken längst bort i cellen och stod sedan i cellörren och kastade vatten över honom. Efterat gav de honom order att torke upp vatnet. Och så blev han förd ned i duschen, där fick omväxande iskall och kokhet durch under vilt jubel och oförskämmna tillrop från vektsoldaterna. Jag såg själv allt detta."

TOLFTE VITTNET: "Jag blev sammanförd med .... som berättade vad han gjennomgått i tysk fängenskap. ... omtalade att han en gång blev förd ut på en gård, där han en gång blev fäktxxpxx uppsteld mot väggen och hans ögon förbundna. Medan han stod på detta sätt, sköt man mot honom med löschott. Detta upprepades ett par gånger, innan berättade också att han via ett tillfälle hade blivit satt under starkt ljus, och så vitt jag kan minnas såde han att han maste sitta på detta sätt i 24 timmar."

TRETTONDE VITTNET: "Fängarne ero nychket ofta utsatte för hotelser, bland annat bli skjutna, både av gestpomären och fängvoktarna. Jag blev, medan jag satt i fängselet på Vellan väckt en morgen klockan fem och fängvoktaren såde då att jag skulle göra mig färdig för att bli skjuten kl. sju. jag hadde imidertid hört att tydligt uppträende av fängvoktarna var vanligt och att det icke betydde något annat än att man ville skrämma. Ett vanligt tillvägsgångsätt är att hålla förhör ända upp till 48 timmar, varunder den häktade även är föremål för välvishandlingar. Förhören avbrytas på kortare stunder, då fängen slängs in i ett annat rum, där han får ligga en kvart eller så".

FJORTONDE VITTNET: "I ett parr fall har jag personligen sett eller hört att fängarne blivit mishandlade.

Det ena fallet sjeller en man vid namn ... Jag var ett par gånger i tillfälle att se mannen i korridoren. Han verkade slös och var nyss uppkommen från mörkkällaren. Han hade arr, sur och svåra blamärkar i ensiktet samt blå ögon. En gång då han kom med mat till min cell, försökte jag tala till honom, men han svarade icke och verkade fullständigt förvirrad. Av händringsmanskaps hörde jag at ... hade upprepade rasianfall och härunder slog sönder fönsterrutorna. De tyska vakterna togo dessa anfall som anledning till att ge honom stryk. Han slogs omkull och blev sparkad halvt medvetslös och släggades i mörkcellen i källaren och satt på vatten och bröd. Detta upprepades med jämma mellanrum, i alle händelser under den tid jag satt på den allmänna cydelingen. Till slut blev ... lössläpt. Da ... skulle frigivs, gav de honom ett paket under vardera armen och uppmanade honom att gå. ... släpte emidertid paketen och nekade att avlägsna sig. De gav honom paketen på nytt, men ... nekade åter. De tyska vakterna roade sig och skrattade. Da de försökte få ut ... spjärnade han emot. Vakten såde då till honom att han skulle sättas i mörk cell, och då följde han med. Men i stället för att sätta in honom där, öppnade de dörren till gården och sköto ut honom.

Då de som varo anhållna i Svolvär kom till fängslet den 15. mars hörde jag vad som försiggick utanför i korridoren. Jag hörde slag och vrål från xxde tyska polismännen. Alle namn uppropades en, två eller tre gånger, och jag fick det inttrycket att när man icke svarade genast eller icke kunde svara tillräckligt fort, sprunge två, tre polismän på vederbörlig. När en av chefarna - vi kalla honom Z - kom på inspektion maste fängarna stå i stram givakt längst bort i cellen, ta emot en förfärlig utskällning och en del hotelser samt icke svara något emot efter först ha uppgivit namn, nummer och förbrytelse. Vakterna roade sig med att halla

cyclisk inspektioner för sitt eget priväts nöje. ~~XXXXXXXXX~~ og Z verks-
stälde dem ofte när han var berusad. De mest urimliga krav ställdes på
fängelserna bara för att bereda vederbörliga tyskar nöje. En man maste till
exempel hoppa upp på bordet tio gånger. Straffigynastik blev ofte utövad,
särskilt den siste tiden jag var i fängelsen. En ung man ... maste göra
knäböjningar i cellen tills han föll omkull, råkande för han icke hade
gatt fort nog upp från motionsgrunden. Polissoldaterna roade sig ofta med
att past, att en fänge icke hade höllsät nog hövligt och tvingade honom
att gå förbi en hel räcks av dem tio-tjugo gånger samt hälse hövligt och
stramt, medan de skälde ut honom. Det av vaktternas som gjorde intryck av
att vara sadister roade sig också med att skrämma fängelserna, särskilt om
de inte kunde tyska; genom att ruse in i cellerna och husera väldigtmt förr
en eller annan bagatell. Enstaka fanger sattes på svältkost, emedan de
icke varo mjukt nog under förhörerna. De ringa fjärde dels eller halvtid
under längre eller kortare tid.

De som ledo mest under polissoldaternas uppträden varo kanske de
kvinnliga fängelserna, som sattes tillsammans med utanligg i Möllerietaten 19,
tillsvidt blevo överflyttade till Grini sistleden sommaren. Soldaterna tittade
de ofta in i damernas celler kväll och morgon och de kvinnliga fängelserna
fingo icke lov att täcka för titthälet i kören. Många damor blevo förfär-
(et) dikt nervöst av det ständiga vrålaget och känslan av att vara fulistna
dikt värnlösa. En ung dam vilken för mig uppgivits vara fröken ... kom
till en cell intill min. Efter en minuta var hennes nar vitt. Några
självmedförsök förekommo. På kvällen den 22 hörde jag att någon blev
ut från en cell, som låg icke långt från min, efter ett väldigtmt uppträdde.
Dagen efter berättade ... att en fange hade tagit livet av sig. Han hade
skurit av pulsådern och förblödde inom växten fann honom.

Fängelserna blevo i regel uppställda längs vägen i korridoren med
ansiktet mot vägen, och i den stillnaden maste de sta i stram givakt,
medan de väntade på att komma till läkare, till förhör eller på besök. De
kunne få sta i timtal, och de mest "hyggliga" vaktarna sago till att de
icke rörde sig. Vid ett tillfälle kom en fängelsetransport till föreläst vid
låttidens på förmiddagen. Fängelserna, däribland ett par äldre män, maste
sta med ansiktet mot väggen hele dagen till klockan sju på kvällen. Da-
fingo de sätte sig på golvet och åter.

De sanitäre förhållanden i fängelset med upp till fyra fanger i
celler på 8-9 kvadratmeter varo självklart förförligare. Magasinet fingo
grannen till man och blevo glarig tvättade. I vintern var det förvärligt
kallt, icke mycket över noll grader i cellerna. Jag frös om natten med
två tunn yllefilter och för att hålla mig varm maste jag springa rakt i
cellen på dagen. Jag fick icke lov att ~~xxxxxxxxxx~~ ha min vinterover-
rock. Somliga av de unga fängelternas varo tydigen honosexuella. Det
erfor jag själv, då en av dem kom in i cellen till mig och hett sedan jag
lägt mig. Fängelstarken tände ljuset och satte sig på min säng och ville
ha mig att blotta min kropp. Att de fängelser berättade liknande historier.

Utdrag av den svenska presse 21/3-42.

Dagens Nyheter bringer i dag en artikel underteget av en
rekke kjente svenske personer, bl.a. flere professorer og rektorer. Ar-
tikkelen er en flammande protest mot besættelsensen av de svenske avsier
som før noen dager siden brakte en så sanne opplysninger om tilstanden i
de norske fengsler og konsekvensene.

Vi leser bl.a. "Det synes oss at det svenske folket har et
absolutt uvviselig krav på a få slike i dette tilfelle uten tvil helt
riktige opplysninger, om hva som virkelig foregår i Norge nettopp nu.
Kravet er ikke framkaldt av noen sensasjonslyst eller i mere uveckommende
motiver. Det er tvært om bygget på de sterkeste, og mest legitime grunner.
Det svenske folket har rett til a få vite hva som skjer i alle henseender
i inn- og utland, for præghendt kunne danne seg en riktig oppfat-
ning av de praktiske konsekvensene av andre styreprinsipper og andre sty-

reprinsipper og andre styreformer enn de svenske. Dessuten kan det ut fra et rent menneskelig synspunkt ikke være noen svenske likegjeldig hvordan broderfolket på andre siden av Kjølen har det."

VVV

Advarsel.

Ifølge bestemmelse av Innenriksetatdepartementet av 28. februar, kunn gjort i avisene den 28. mars 1942, er formuen til en rekke gode nordmenn er "frakjent norsk statsborgerrett besluttet innrædd til fordel for statskassen".

Denne beslutning vil lede til at aksjer tilhørende disse personer vil bli omsatt på vanlig måte. Da slike aksjeoverdragelser ifølge den norske regjerings bestemmelse og etter internasjonal rett ikke vil bli respektert av domstolene, og da det vil være unasjonal handling å meavirke til at Innenriksdepartementets formuessinnringing blir effektiv, ma det på det bestemteste advarer mot kjøp av aksjer.

Aksjér ma bare kjøpes når det på forhånd har vært avgang til konstatere at selgeren er disposisjonsberettiget. Ellers er enhver kjøper av aksjer tilhørende personer hvis formue ifølge ovennevnte bestemmelser inndrages til fordel for statskassen pliktig til å tilbakelævere disse uten godtgjørelse, når seieren er vunnet.

VVV

Nordlandsbanen. Det meldes at ytterligere en strekning av Nordlandsbanen skal åpnes i den nærmeste fremtid.

VVV

Komponisten Monrad Johansen som angiver.

Han anmeldte nylig gamle fra avokat Ludwig Meyer fordi hun, som rimelig er, ikke hilste på ham. Fru Meyer fikk 200 kroner i mulkt.

VVV

Flere nye prester avskjedisert.

Den 27. februar blev en rekke nye prester avsatt, nemlig: Jon Johnsen, Sør Odal - res. kap. H. C. Christie, Bærum - sogneprest Nissen, Lier - sogneprest Birger Sveum, Sømna i Helgeland - res. kap. Ingvild B. Carlsen, Gamle Aker, Oslo. - sogneprest Hartvig Gjesdahl, Ulefoss - hjelpepræst Torbjørn Riise Hansen, Ullern - sogneprest Øistein Paulsen, Modum. - res. kap. Olamr, Tørshov, Oslo. - hjelpepræst Birger Gaups, Filvært - hjelpepræst Aksel Solbu, Hoff i Vestfold - Domprost Bjarne Knudsen, Bergen - samt sogneprest Martinussen, Sandviken pr. Bergen.

VVV

Gyländal må boykottes.

Gyländal Norsk Forlag er påtvunget ny ledelse. Som direktør er innsatt Knut Hemsuns imbeciele sønn Tore. Som styre er oppnevnt professor Vilhelm Rasmussen (billedhuggeren) professor Gudm. Schitler, komponist David Monrad Johansen og avokat Haakon Foss (beryktet fra Nasjonalhjelpen). Etter denne nazifisering av Gyländal må alle bøker som forleses etter 1. mai boykottes.

VVV

For ille selv for N.S.

Sogneprest Johannes Andersem, Drøbak, skal være en så tvers i ejen nem uuelig og "kottete" person at han er ubruklig selv for N.S. Kst. "biskop" Hagen i Oslo har henstillet til Departementet at han må fjernes, av hensyn til partiets renome. Det er sannelig på tide at de begynner å tenke på det.

VVV